

[Finansministeren.]

Det drejer sig om Thisted amt, Hjørring amt, Ålborg amt, Tønder amt og Bornholms amt.

Efter forslaget omfatter ordningen nybyggeri samt ombygnings- og forbedringsarbejder, der fuldføres i tiden 1. oktober 1968-31. december 1970. Denne tidsmæssige begrænsning skyldes, at ordningen alene er tænkt som en midlertidig foranstaltning til imødegåelse af de øjeblikkelige vanskeligheder i de pågældende områder.

De bygninger, ordningen skal omfatte, er de samme, som kan gøres til genstand for skattemæssige afskrivninger efter afskrivningsloven. Det drejer sig altså om langt den overvejende del af erhvervsbyggeriet. Når det foreslås at medtage alle disse bygninger, skyldes det ønsket om hurtigt at fremkalde et almindeligt opsving i aktiviteten og beskæftigelsen i de pågældende områder.

Den skattemæssige fordel, der indrømmes ved det nævnte erhvervsbyggeri, skal efter forslaget bestå i, at den skattepligtige kan foretage et såkaldt investeringsfradrag i den skattepligtige indkomst. Fradraget skal udgøre en vis procentdel af den anskaffelsessum, ombygnings- eller forbedringsudgift, hvorpå der kan afskrives efter afskrivningsloven. I bemærkningerne til lovforslagets § 2 er der redegjort nærmere for virkningerne af, at anskaffelsessummen skal opgøres efter afskrivningslovens regler. Det medfører bl. a., at prioritetsomkostninger — herunder kurstab — samt udgift til erhvervelse af byggegrund ikke kan henregnes til den anskaffelsessum, hvoraf der kan beregnes investeringsfradrag.

I visse tilfælde skal der dog foretages en nedsættelse af den anskaffelsessum, der er opgjort efter afskrivningslovens regler. Det gælder, når der er givet investeringstilskud til det pågældende byggeri efter de regler, som handelsministeren stiller forslag om i et lovforslag om ændring af egnsudviklingsloven. I disse tilfælde skal den del af tilskuddet, der falder på bygningen, de særlige installationer i denne samt på byggegrunden, fradrages i det beløb, hvoraf investeringsfradraget beregnes.

Efter forslaget skal investeringsfradraget kunne foretages ved indkomstopgørelsen for indkomstårene 1970, 1971, 1972 og 1973. I hvert af disse indkomstår kan der fradrages

5 pct. af den anskaffelsessum, som er opgjort efter de regler, jeg lige har omtalt. Bl. a. af praktiske grunde er det dog anset for hensigtsmæssigt at afskære en række mindre væsentlige bygningsinvesteringer fra investeringsfradrag. Det foreslås derfor, at fradraget på 5 pct. kun kan beregnes af det beløb, hvormed anskaffelsessummen — efter fradrag af et eventuelt investeringstilskud — overstiger 50.000 kr. Endvidere foreslås det, at der kun kan foretages investeringsfradrag, hvis det årlige fradragsbeløb, der opgøres efter de nævnte regler, er 100 kr. eller derover.

Efter forslaget er det en betingelse for investeringsfradraget, at bygningen ved udgangen af det pågældende indkomstår tilhører den skattepligtige og bruges til et formål, der giver ret til skattemæssige afskrivninger. Hvis den skattepligtige f. eks. sælger bygningen i 1972, får han således kun ret til investeringsfradrag i indkomstårene 1970 og 1971. Det samme gælder, hvis bygningen i 1972 overgår til en anvendelse, der ikke giver ret til skattemæssige afskrivninger.

Efter forslaget berører investeringsfradraget ikke størrelsen af de afskrivninger, der kan foretages efter afskrivningsloven. Fradraget berører heller ikke opgørelsen af en eventuel salgsfortjeneste efter loven om særlig indkomstskat eller efter statsskatte-lovens § 5 a.

Det har ikke været muligt at anslå det provenutab, ordningen vil medføre for staten og kommunerne. Det skyldes, at det er uvist, hvor store beløb der vil blive anvendt til erhvervsbyggeri i de 5 amter i tiden 1. oktober 1968-31. december 1970; og hvor store indtægter de pågældende virksomheder får i de indkomstår, hvor investeringsfradraget kan foretages.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Dernæst skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af toldloven.

To af de foreslåede ændringer, nemlig § 1, nr. 1, og § 1, nr. 2, er affødt af en rekommandation og en konvention, som begge er udarbejdet af Toldsamarbejdsrådet i Bruxelles.

Rekommandationen, som er vedtaget i

[Finansministeren.]

toldsamarbejdsrådet, går ud på, at der ydes told- og afgiftsfrihed for visse mindre gaveforsendelser mellem medlemslandene.

Konventionen går ud på at tillade midlertidig indførsel af videnskabeligt udstyr m. v. til brug ved videnskabelig forskning eller uddannelse.

Jeg gør opmærksom på, at vedtagelsen af lovforslaget indebærer folketingets samtykke til ratifikation af konventionen. Oversættelser af rekommandationen og konventionen er optaget som bilag til lovforslaget.

Forslaget i § 1, nr. 3, indeholder en vigtig nyskabelse, idet der foreslås skabt hjemmel for indførelse af en såkaldt brugstarif, d. v. s. en tarif, i hvilken toldtariffen, EFTA-opdelingerne og de handelsstatistiske varespecifikationer er sammenarbejdet. Indførelsen af en brugstarif vil først og fremmest imødekomme et længe næret ønske hos Danmarks Statistik. Herved skabes der mulighed for, at der ved klareringen af varer kan anvendes én fælles blanket, i hvilken angivelsen af varernes art, mængde og værdi opdelt i brugstarifpositioner kan ske under ét, til brug både for toldvæsenet ved klareringen og for Danmarks Statistik ved udarbejdelsen af handelsstatistikken. Herved bliver grundlaget for handelsstatistikken bedre, idet angivelserne af toldmæssige grunde vil blive kontrolleret af toldvæsenet. For erhvervslivet medfører indførelsen af en brugstarif, at varespecifikationerne vil være samlet på ét sted, og at klarereren fritages for at afgive en særlig blanket til statistikbrug.

Spørgsmålet om indførelse af en brugstarif har været forelagt i toldkommissionen, hvor erhvervslivets repræsentanter modtog det positivt.

Jeg vil gerne understrege, at beregningen af told for indførte varer, der angives i henhold til brugstariffen, naturligvis vil give samme resultat som angivelse i henhold til toldtariffen.

Udarbejdelsen af brugstariffen, som det er hensigten at bringe i anvendelse fra den 1. januar 1970, og som vil blive udsendt i en særlig bekendtgørelse i god tid inden dette tidspunkt, foretages af tolddepartementet i samarbejde med Danmarks Statistik og direktoratet for toldvæsenet.

Lovforslaget indeholder endelig i § 2, nr. 1-14, nogle ændringer til toldtariffen, hvorved man dels foretager et par mindre tekniske ændringer i tariffen, dels imødekommer visse ønsker fra erhvervsside om toldfritagelse for en række varer, der ikke fremstilles her i landet, men som anvendes i den danske produktion. Jeg skal i øvrigt vedrørende disse forslag tillade mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Ændringerne til tariffen vil medføre et indtægtsstab for statskassen, som det ikke er muligt at beregne med nøjagtighed, men som skønnes ikke at ville overstige 3 mill. kr. årligt med de gældende toldsats'er og ikke at ville overstige 2 mill. kr. årligt efter den 1. januar 1972, når toldnedsættelserne i medfør af Kennedyrunden er helt gennemført.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om fornyelse af et statspræmieobligationslån.*

Den 1. oktober 1969 udløber det præmieobligationslån på 100 mill. kr., som blev optaget i 1954. Det drejer sig om de røde obligationer.

Obligationerne, der hver lyder på 50 kr., blev udsolgt i maj 1956, og kursen har siden dette tidspunkt ligget over pari.

Da det må anses for ønskeligt at fastholde den private opsparing, der er sket ved optagelsen af dette lån, og da det endvidere er ønskeligt, at finansministeriet får mulighed for at fortsætte lånet på 100 mill. kr. til en renteudgift på 4 pct. p.a., foreslås det at forny lånet for en 15-årig periode.

Fornyelsen foreslås i lighed med fornyelser af andre præmieobligationslån gennemført på den måde, at gyldigheden af de foreliggende obligationer forlænges, og således at der i forlængelsesperioden — som er foreslået til 15 år — udtrækkes præmier til samme beløb og af samme antal som hidtil.

Det vil utvivlsomt herved kunne opnås, at langt de fleste obligationsejere fortsat vil deltage i lånet.

Som følge af lånets fornyelse foreslås som nyt tidspunkt for forældelse af obligationerne den 1. oktober 1987.

De øvrige bestemmelser i lovforslaget